

قانونی که هست و آیین نامهای که نیست! میبایان تهدید کرده اگر سگوها ۵۰-۵۰ باشمقال پرسپولیس جانشین می شود

هشتمین

HAMSHAHRI | ISSN 1735-6386 | Vol.27 | No.7668 | TUE | MAY.21 | 2019

شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۸ | ۱۴۴۰ سال بیست و هفتم | شماره ۷۶۶۸ | ۱۶ صفحه | استان ها ۱۰۰۰ | نومان | تهران ۵۶ صفحه (شما) | البرز ۲۰۰۰ | نومان

غلبه بر مشکلات با تکیه بر خلاقیت
شهردار تهران در مراسم بهره برداری از پروژه مدیریت شهری منطقه ۹ زیرگذر دکتر فریب تا پایان سال به بهره برداری می رسد

ادب و هنر

مدیران سازمان بازیگران سریال های تاریخی
تکنهای ساخت سریال های تاریخی در سیما به بهانه بخش سریال جدید بهرام بهرامیان

اقتصاد

آرامش و کاهش در بازار ارز
جزئیات تازه ای از توافق بزرگ ارزی بین بانک مرکزی و صادرکنندگان منتشر شد

ساعت ۱۴ دیروز هر دلار آمریکا به کانال ۱۳ هزار تومان سقوط کرد و نسبت به روز قبل ۷۵۰ تومان ارز آن تر شد. صبح روز دوشنبه صرافی بانک ملی قیمت فروش هر دلار آمریکا را ۱۳ هزار و ۸۰۰ تومان و قیمت خرید را ۱۳ هزار و ۷۰۰ تومان اعلام کرد.

جمله ترامپ در تهدید ایران و پاسخ ظریف به او بازتاب گسترده جهانی داشت

بازی روانی

■ ترامپ: آمریکا را دوباره تهدید نکنید
■ ظریف: امیدوارند به چیزی برسند که اسکندر، چنگیز و دیگر متجاوزان نتوانستند. ایرانیان در طول هزاران سال بلندقامت ایستاده اند
+ حشمت الله فلاح پیشه، رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس در گفت و گو با همشهری: ترامپ به دنبال عملیات روانی برای کسانی است که مفهوم مذاکره را به درستی نفهمیده اند | ۲ |

بسیاری از دنبال کنندگان سریال بازی تاج و تخت، از پایان آن راضی نبودند
عشق و نفرت در پایان تاج و تخت

حفاظت از گاندوها با ۳ محیط بان تنها زیستگاه تمساح پوزه کوتاه در ایران با وسعت ۴۵۶ هزار هکتار فقط ۲ پاسگاه محیط بان دارد

ظرفیت تولید اورانیوم ۳/۵ درصد ۴ برابر شد

وی تاکید کرد: اینکه به ۲۰ درصد یا کمتر و بیشتر برسیم بسته به تصمیمی است که در مراجع کشور اتخاذ می شود اما اگر بخواهیم غنی سازی ۲۰ درصد انجام دهیم ۴ روزه قادریم.
به گزارش خبرنگار اعزامی همشهری به نطنز، بهره برداری از سایت هسته ای نطنز با اشاره به برنامه ایران برای افزایش ظرفیت غنی سازی مطابق با برجام اعلام کرد: از امروز طبق اعلام قبلی ایران به ازانس ظرفیت، تولید اورانیوم ۳.۵ به ۴ برابر افزایش یافت. این اقدام در پی اعلام ضرب الاجل ایران در روز ۱۸ اردیبهشت مبنی بر عدم پایبندی به محدودیت سقف نگهداری اورانیوم ۳.۵ درصد انجام شده است.

دیدگاه

جعفر گلایی: روزنامه نگار

تهدیدهای خارجی، آسیب های درونی!

در میان آنبوه رویدادهای خوب و بد و در اوج گرانی که در صدر توجه مردم قرار دارد و در فضای که همگان به عاقبت تقابل آمریکا با ایران چشم دوخته اند، متأسفانه برخی خیرها که از درجه اهمیت بالایی برخوردارند و شایسته تمرکزند، در حاشیه قرار می گیرند و اگر لازم است که چاره یابی شوند یا تجدیدنظری را می طلبند، مسکوت می ماند ولی قطعاً روزی انفجاروار خود را نشان خواهند داد. یک آسیب شناس و متخصص علوم رفتاری می گوید: برخی از زنان متکدی برای به دنیا آوردن کودک معلول و کر بهالمنظر در دوران بارداری از قرص اسباب و روان استفاده می کنند. اگر چه این خبر تاز نیست و از سال ها پیش متخصصان و آسیب شناسان متعدد نسبت به شیوع انواع ناهنجاری فوق تصور در گروه های آسیب پذیر جامعه هشدارهای مکرر داده اند ولی به نظر می رسد در سایه انواع اشتغالها عظیم جامعه زیر پوست شهرها و روستاها در حاشیه های که ابتدا هیچ صلابتی ندارند، زندگی در عجیب ترین و تکان دهنده ترین وجوه خود در حال پیشروی است و فارغ از هیاهوهای جاری، مشغول آماده ساختن خویش برای هجوم به متن جامعه است.
تصور کنیم که یک خانم در چه شرایطی عمارا باردار شده است و در حالی که کمترین علقه ای به جنین در شکم خود ندارد، آغاز به جنابت می کند و کودک را به دنیا می آورد که از بدو تولد زندگی اش با درد و رنج همراه است و نخستین شکنجه گوش مادر اوست! از همین جا می توان به شرایط وخیم پیرامونی این مادر و فرزند پی برد و با حساسی سرانگشتی و با تکیه برمشاهدات عینی و هم روزه خیل متکدیان در اکثر خیابان ها، گستره فاجعه را حدس زد، کاملاً روشن است که ناهنجاری های اجتماعی کمی و کیفی در حال از یاداندن و نیازی روزافزون و ریشه ای برای توقف طلب می کنند.
سال هاست که مسئولان مختلف به مشکلات عظیم نهفته در طبق اجتماع پی بردند و بعضاً از بی چاره جویی برآمده اند ولی آنچه مسلم می نماید، این است که در مقابل معضله ای به این بزرگی و با این هیبت، اقدامات جزئی و مقطعی و بخشی کارساز نخواهد بود. اگر سبلی آمده باشد، از چند نفر یا چند گروه با داشتن چند بیل و چند کیسه شن، کاری بر نمی آید. در مقابل سبیل ناهنجاری های اجتماعی که برخی کارشناسان و جامعه شناسان از آن به سونامی یاد می کنند، یک جامعه باید آگاه شود و کمر همت ببندد و با تمام توان وارد کار شود. اما اشتغالات بزرگ جامعه ما آنچنان زیادند که گویا فعالیت نوبت به حل مشکلات اجتماعی نمی رسد؛ مشکلاتی که از درون مثل خوره به جان جامعه افتاده اند و تهدیدشان عظیم تر از آن است که به تصور آید. اگر از این معنای استراتژیک غفلت شود، چه بسا هنگام پیروزی بر خصم بیرون به اندرون نگاه کنیم و ببینیم که دشمنی خطرناک تر در حال مکرر آفرینی است و امکان پیروزی اش وجود دارد!
ای شهان شکستیم ما خصم برون ماند خصمی رویتز در اندرون
بر همین اساس است که باید تنش سازی و مشغله آفرینی آمریکا را از زاویه های عمیق تر هم مورد بررسی قرار دهیم. سعی که هم اکنون کاخ سفید در حق ملت ایران روا می دارد، این است که در زندگی و کارزار مبارزه با انواع نابسامانی های اقتصادی و سیاسی و اجتماعی جامعه ایرانی خلل وارد کرده است. ایرانیان مجبور شده اند فعلاً مقابل همه جانبه با تحریم ها و فشارهای آمریکا را در صدر اولویت های خود قرار دهند و نیازها و خواسته های طبیعی و مهم دیگر خود را به تعویق بیندازند، ولی خریدننده آن است که اجازه ندهیم چنین وضعیتی به درازا کشیده شود و کشور در وجوه دیگر خصوصاً سالم سازی اجتماعی توقف کند. چنین توقفی در واقع عمیق تر شدن ریشه های ناهنجاری را در پی دارد و کار مبارزه و درمان ها و جراحی های مورد نیاز را سخت و طولانی خواهد کرد. امنیت ضروری کشور نباید ما را از تحولات و تهدیدات درونی غافل سازد. ما نیازمند دوره ای نسبتاً طولانی از آرامش و امنیت هستیم تا در سایه آن به خودمان بپردازیم و دردها و زخمها و بیماری های خویش را در درمان کنیم؛ آرامشی که قریبان در پی ستاندن آن از مردم ایران هستند.

به نام خالق نور
درگذشت بزرگ خاندان ذوالفقاری، شادروان آقای **مجید ذوالفقاری** را به همسر بزرگوار، فرزندتان: لادن، نازنین و امان ذوالفقاری و خانواده های محترم ذوالفقاری، آتشگاهی، ضیائی و افشار تسلیت عرض می نمایم.
ژلیا و علی رحمتی

پهنه غرب تهران
www.hamshahronline.ir
www.newspaper.hamshahri.org
بررسی میزان بهره مندی منطبق غرب پایتخت از فناوری های نوین
آفاق هوشمندسازی دور است
با پایان اعتبار مجوز فعالیت مدرسه طبیعت در منطقه ۲۳
بهشت کودکان تعطیل شد

آژانس های مسافرتی، هتل ها و شرکت های فعال در زمینه گردشگری
قصران گشت
۸۸۶۹۷۰۸۰
صفحه ۸
برای اطلاع از تسهیلات ویژه و درج آگهی در روزنامه **همشهری** با سازمان آگهی ها تماس بگیرید.
۲۳۰۲۳۷۰۰ - ۸۴۳۲۱۷۰۰
agahi@hamshahri.org

نگاه

کامبیز نوروزی: حقوقدان و روزنامه نگار

ظرفیت مغفول قانون اساسی

اصل ۵۹ قانون اساسی مراجعه به آرای عمومی را برای حل و فصل مسائل مهم کشور معتبر می داند. در عین حال جز ۳ برهه رفراندوم جمهوری اسلامی، قانون اساسی سال ۵۸ و قانون اساسی سال ۶۸ استفاده دیگری از اصل مذکور در قانون اساسی نشده است. طبق اصل ۵۹ مراجعه به آرای عمومی باید به تصویب دوسوم مجموع (تمام) نمایندگان مجلس برسد. رئیس جمهور نیز براساس قانون همه پرسی می تواند به مجلس پیشنهاد همه پرسی بدهد. ذکر نکته در همین ارتباط ضروری به نظر می رسد. اساساً به اصل ۵۹ قانون اساسی به معنای همه پرسی در مورد خود قانون اساسی نیست، بلکه یک همه پرسی تقنینی و مرتبط با قوانین عادی کشور است. همه پرسی قانون اساسی تابع تشریفات دیگری مندرج در اصل ۱۷۷ قانون اساسی است. این همه پرسی باید به دستور رهبری باشد و توسط هیاتی که در همان اصل مشخص شده انجام شود و سپس نتیجه کار شورای بازنگری قانون اساسی به آرای عمومی گذاشته شود. اما اصل ۵۹ در مورد مسائل مهمی است که مجلس تشخیص می دهد مستقیماً باید به آرای عمومی گذاشته شود. این به معنای یک همه پرسی تقنینی است.
هر چیزی که دوسوم نمایندگان مجلس به عنوان یک مسئله مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی تشخیص دهند می تواند موضوع اصل ۵۹ قرار بگیرد و برای آن به آرای عمومی مراجعه شود. تشخیص این مسئله با مجلس است و هر موضوعی غیر تغییر قانون اساسی می تواند به همه پرسی گذاشته شود. موضوعاتی همچون قانون انتخابات، محدودیت سنی ازدواج دختران، اعطای تابعیت به فرزندان زنان ایرانی، نظارت استصوابی، لایحه جامع انتخابات، لایحه FATF و روابط میان ایران و آمریکا در حوزه سیاست خارجی به عنوان مسائل پرمناقشه می تواند مصداق این بند از قانون اساسی باشد.
ماده ۲۴ قانون همه پرسی مصوب ۱۳۶۸ می گوید همه پرسی می تواند به پیشنهاد رئیس جمهور باشد ولی در نهایت مجلس باید تصمیم بگیرد. در واقع رئیس جمهور دستوری همه پرسی صادر نمی کند. با این همه نکته مهم تر و واقعی تر از حقوق این است که وقتی دولت قادر نیست مجلس و سایر نهادهای حاکمیتی را با خودش همسو کند، آیا خواهد توانست دوسوم نمایندگان را با خودش همراه کند. مجلس یک نهاد سیاسی است و این نهاد سیاسی در توافقی به دبستان هایش با فضاهای سیاسی متعددی مرتبط است. جریان های سیاسی نافذ در مجلس را نمی توان نادیده گرفت.
چرا رئیس جمهور پیشنهاد همه پرسی نمی دهد؟ به نظر علت این است که این قبیل مباحث بیشتر جنبه تبلیغاتی دارند. اگر چه قانون یک سند حقوقی است اما تابع موازنه های سیاسی است. استفاده از این ظرفیت در صورتی می تواند باشد که موازنه سیاسی در جامعه وجود داشته باشد. برای ایجاد این موازنه سیاسی دولت می بایست امکان حضور و فعالیت جریان های قانونی و مشروع سیاسی در کشور و همچنین بسترهای مناسب برای آزادی بیان را فراهم کند.
در عالم سیاست باید پیگیری شود؛ آنچه دولت سال هاست از آن غفلت می کند و اینکه نمی تواند جریان های سیاسی را با خود همسو کند و چه بسا بسیاری از آنان را رانده است. اینگونه مسائل در عین برخورداری از پوسته حقوقی تابع امر سیاسی است. در عمل سیاسی باید قدرت سیاسی، چانه زنی و پشتوانه مردمی وجود داشته باشد. در یک حضور سیاسی کم رنگ استفاده از این ظرفیت نیز ناممکن است.
با همه پرسی تقنینی می توان پیشاپیش از سرنوشت اختلاف برانگیز بسیاری از طرح ها و لایحه میان مجلس و شورای نگهبان یا حتی مجمع تشخیص مصلحت نظام جلوگیری کرد.

یادداشت

عباس نائینی: ره: دبیر گروه شهر

تمام ابهامات یک لایحه

تمام آنچه در «لایحه ارزش افزوده» محل اختلاف مجلس و شهرداری های کشور است، تنها بر سر یک کلمه است: «مالیات» یا «عوارض». تا امروز، اگر شهروندان می خواستند عوارض خود را بدهند یا عوارض بسماند و هر عوارض شهری دیگر، باید این عوارض را به حساب شهرداری ها واریز می کردند. اما حالا در لایحه نام «عوارض» تغییر کرده و از آن به عنوان «مالیات» نام برده اند. حالا چون عنوانش تغییر کرده، بنابراین همه شهروندان باید تمام عوارض شهری خود را به حساب خزانه داری کل دولت واریز کنند و دولت این پول ها را جمع کند و به استانداری ها بدهد و استانداری ها به فرمانداری ها بدهند و فرمانداری ها به شهرداری ها بدهند. در واقع همه حرف همین است. چرخاندن لقمه در سر خودمان.
اگر این لایحه به تصویب برسد چه اتفاقی می افتد؟ چه ایرادی دارد تمام پولی که شهروندان قرار است به شهرداری ها بدهند، برود در حساب خزانه داری کل کشور و دوباره شهرداری ها تقسیم شود؟
اولین اشکال این تغییر، این است که اگر کسی در زاهدان عوارض خود را بدهد، دقیقاً همان پول به حساب شهرداری زاهدان پرداخت نخواهد شد. یا کسی در تهران عوارض بسماند بدهد، باید محاسبه دقیقی صورت گیرد تا همه این پول ها محاسبه شده و پول های هر شهر به صورت مشخص به همان شهر پرداخت شود. اما آنجا که این اتفاقات نمی افتد، بنابراین به صورت ثابت میزان پولی که هر شهروند برای شهرش پرداخت خواهد کرد، مشخص نمی شود و دولت هم مقداری تقریبی برای هر شهر در نظر می گیرد.
دومین اشکال هم در این است که قرار است شهرها با نظر مردم همان شهر اداره شوند. انتخابات شورای شهر در قانون اساسی به رسمیت شناخته شده است. بنابراین هر ۴ سال اعضای شورای شهر برای اداره شهرها از سوی شهروندان انتخاب خواهند شد. اما اگر قرار باشد شهروندان پولشان را به دولت بدهند و دولت طی یک فرایند پیچیده پول را دوباره به نمایندگان مردم برساند، آن وقت اگر روزی روزگاری شهری بخواهد کاری انجام دهد و دولت علاقه ای به آن نداشته باشد، عملاً پولی هم در اختیار نخواهد داشت. یعنی همه سازوکاری که قانون اساسی برای اداره شهر توسط مردم در نظر گرفته، عملاً از میان می رود. فقط تصور کنید، دولت با شهردار فلان شهر موافق نباشد یا با اعضای شورای شهر دیگری اختلاف سلیقه داشته باشد. آن وقت پولی که مردم برای عوارض شهری می پردازند، می تواند با مناعت دولت روبه رو شود و رسماً نمایندگان مردم نتوانند شهرداری ها را اداره کنند.
حالا دلیل آنکه مجلس می خواهد «عوارض» را به «مالیات» تبدیل کند چیست؟
مجلس می خواهد شهرداری ها را بیشتر از پیش نظارت پذیر کند. نمایندگان می گویند شهرداری ها نقشه کش باید در بودجه ریزی و هزینه کرد درآمدها بشاران، دقیق نیستند. اما نمی دانند که با تغییر همین یک کلمه، چه نظام عریضی و طولانی به کشور تحمیل می کنند و چقدر سازوکار پیچیده به دوش دولت می اندازند. در واقع مجلس با این قانون نه تنها باری از دوش دولت و شهرداری ها بر نمی دارد، بلکه باری مضاعف بر شانه تحریف دولت و مدیریت های شهری می افزاید.
متأسفانه وقتی این لایحه به تصویب کامل برسد، برای این سنگی که در چاه است انبوهی از لایحه و طرح پیش بینی خواهد شد تا ضررهای این لایحه را ترمیم کند. ای کاش پیش از آنکه دیر شود، تصمیم خردمندانه در مجلس اتخاذ شود.